

[Herluf Rasmussen]

lagt at sige lidt. Og det er ganske let, for Kristeligt Folkeparti har jo den vane at fremsætte forslag med jævne mellemrum, og jeg har så tilladt mig den frihed at vende tilbage til, hvad vi sagde sidst til forslaget.

Det, vi sagde sidst – det var hr. Arne Melchior, der var ordfører – var, at vi gerne ville se positivt på det, og det vil jeg også gerne. Et helt andet spørgsmål er, om det kan udmøntes i noget reelt. For jeg tror, vi skal køre en sag, som er helt speciel og måske også speciel for en importør, og det vil jeg være lidt ked af, for der er en stor bredde i hyrevognsbranchen, hvor man udmærket kan køre med handicappede med andre vogntyper. Derfor vil jeg være lidt ked af det, hvis man skal til at lave særordninger for nogle få typer biler, som er atypiske i den danske trafik.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne takke for den velvilje, der har været over for vores intentioner; så må vi jo under udvalgsarbejdet finde løsningsmodeller, således at disse smukke intentioner, der er blevet givet udtryk for, kan blive omsat i konkret praksis. Der er jo også blevet talt om kreativitet, og jeg håber, at der dér bliver udvist kreativitet fra forskellig side, således at de intentioner, der har lydt, ikke alene bliver ord, der kommer til at svæve i luften, men også bliver ikklædt kød og blod.

En enkelt bemærkning til hr. Stavad, som gjorde meget ud af min replik, sidste gang forslaget var til behandling. Det overrasker mig lidt, at hr. Stavad talte om min replik, for jeg var faktisk slet ikke ordfører sidste gang. Så hvis hr. Stavad havde slået op i Folketingstidende 1988-89, 1. samling, sp. 8895, og havde set, hvad der blev sagt den 19. april 1989, ville han have set, at hr. Lysholm Christensen anstillede forskellige betragtninger, men jeg havde faktisk ingen af de udtalelser, som er blevet mig tillagt. Men jeg vil meget gerne følge debatten op her i konkrete drøftelser, for at vi kan nå et fornuftigt resultat, så intentionerne bliver omsat i virkelighed.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg vil selvfølgelig gerne undskylde over for hr. Kofod-Svendsen, at jeg har tillagt ham udtalelser, som han ikke er fremkommet med, da

det ikke var hr. Kofod-Svendsen, men en anden fra Kristeligt Folkeparti, der var ordfører. Det giver måske forklaringen på, hvorfor forslaget er kommet frem igen: Den tidligere ordfører har glemt at referere i Kristeligt Folkepartis gruppe, hvordan behandlingen var. Derfor har Folketinget måttet benytte en halv time af sin mødetid også i denne samling på forslaget. For den konklusion, som jeg refererede fra Kristeligt Folkepartis ordfører, er jeg sikker på var korrekt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om bortfald af opkrævning af renteaftgiften for indkomstårene 1987 og 1988.

Af Jens Thoft (SF) m.fl.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Socialistisk Folkeparti har fremsat dette forslag til folketingsbeslutning om at opgive renteaftgiften for 1987 og 1988.

Regeringen kan ikke tiltræde forslaget. Regeringen erkender, at renteaftgiften er meget svær at administrere. Det har på den anden side været klart lige siden vedtagelsen i 1986, og man kan vel roligt fastslå, at det ikke var administrative betragtninger, der bar gennemførelsen af loven om renteaftgift. Det var nogle samfundsøkonomiske betragtninger, og det er vigtigt at understrege renteaftgiftens samfundsnyttige virkning.